kilpailuoikeudellinen vahingonkorvaus ja kysymys kilpailuoikeuden rikkomisen tuottamuksellisuuden ja tahallisuuden edellytyksestä

Esille on noussut kysymys, olisiko kilpailuoikeudellisia vahingonkorvauksia koskevan lakiesityksen perusteluissa tullut selventää, edellyttääkö vahingonkorvauksen myöntäminen, että kilpailuoikeutta on rikottu tuottamuksellisesti tai tahallisesti.

Työ- ja elinkeinoministeriön näkemyksen mukaan kilpailuoikeuden rikkominen sekä konstruoi tuottamuksen että on riittävä peruste siitä aiheutuvan vahingon korvaamiseen. Lakiesityksen 2 §:n mukaan sillä, joka on kärsinyt vahinkoa kilpailuoikeuden rikkomisesta, on oikeus saada täysi korvaus aiheutuneesta vahingosta. Ministeriön arvion mukaan vahinko tulee siten korvattavaksi ilman rikkomiseen liittyvää tuottamus- tai tahallisuusedellytystä, jos rikkomus on aiheuttanut vahinkoa.

Lakiesityksen 3 §:n mukaan tuomioistuimen on oma-aloitteisesti otettava vahingonkorvaustuomionsa perustaksi Kilpailu- ja kuluttajaviraston, markkinaoikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden lainvoimaisessa päätöksessä todettu kilpailuoikeuden rikkominen. Pykäläesitys perustuu direktiiviin, joka edellyttää oikeusvoimavaikutuksen antamista kotimaiselle kilpailuoikeuden rikkomisen toteavalle lainvoimaiselle ratkaisulle kun vahingonkorvausasiaa käsitellään kotimaisessa tuomioistuimessa. Tuottamuskriteerin asettaminen ei olisi linjassa direktiivin tavoitteen kanssa, että lainvoimaista kilpailuoikeuden rikkomisen toteamista ei käsitellä uudestaan korvausprosessissa.

Ministeriön näkemyksen mukaan asiaa olisi mahdollista selventää lakivaliokunnan lausunnossa.